

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jan Kašpara ve věci žalobce: **UT 2002, s.r.o.**, sídlem Ostrava, Závišova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Praha 10, Vršovická 65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 2245/M/10, 42677/ENV/10 ze dne 28.5.2010,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žadostí ze dne 4.11.2009 požádal žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím (dále „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo jen „zákon“) o sdělení, jakým subjektům a v jakém rozsahu byly poskytnuty informace ohledně poskytnutí dotace žalobci s uvedením data a formy obsahu žádostí žadatele včetně označení listin, které požadujícím subjektům byly předány. Dne 7.12.2009 žalobce zopakoval předmětnou žádost a vzhledem k tomu, že neobdržel žádné vyrozumění, požádal o umožnění nahlédnout do spisového materiálu, který je veden k poskytnutí dotace.

Sdělením žalovaného ze dne 21.12.2009, č.j. 101236/ENV/09/1566/130/09 bylo žalobci sděleno, kdy a v jakém rozsahu byla poskytnuta informace o poskytnutí dotace žalobci. Rozhodnutím žalovaného ze dne 21.12.2009, č.j. 101236/ENV/09/1566/130/09, bylo dle zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti, a to v rozsahu části žádosti týkající se identifikace subjektů, kterým byly informace poskytnuty, neboť se jedná o informace týkající se osobnosti, pro které je dána zákonná ochrana dle § 8a

zákona o svobodném přístupu k informacím. Dále žalovaný nevyhověl žádosti nahlédnout do spisového materiálu podle § 11 odst. 4 písm. a) zákona, dle kterého povinný subjekt neposkytne informace o probíhajícím trestním řízení, neboť spisový materiál ohledně poskytnutí dotace je součástí spisu vedeného orgány činnými v trestním řízení, tudíž by jeho zveřejnění mohlo zmařit či ohrozit objasňování skutečností důležitých pro trestní řízení. Dále správní orgán uvedl, že spisový materiál byl dne 16.12.2009 předán policii.

Rozhodnutím ministra životního prostředí č.j. 2245/M/10, 42677/ENV/10 ze dne 28.5.2010 byl rozklad žalobce zamítnut a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno. V rozsahu požadované informace týkající se sdělení, jakým konkrétním subjektům byly ministerstvem poskytnuty informace ohledně přidělení dotace žalobci, byla dle ministra dána výlučka z informační povinnosti dle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, zároveň nebylo možné umožnit žalobci nahlédnout do spisového materiálu s odkazem na § 11 odst. 4 písm. a) zákona, neboť spisový materiál o poskytnutí dotace byl součástí spisu vedeného orgány činnými v trestním řízení. Dle ministra se nahlížení do spisu ohledně poskytnutí dotace neřídí správním řádem, ale je nutno postupovat dle zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož § 14 odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech výslovně vylučuje užití správního řádu. Dle správního orgánu tam, kde není nahlížení do spisu upraveno správním řádem, se užije zákon o svobodném přístupu k informacím. Požadavek na nahlédnutí do spisu žalobce formuloval teprve 10.12.2009, kdy se již ministerstvo zabývalo požadavkem policie na vydání předmětného správního spisu. Ministerstvo předalo spis policii, čímž byla dána překážka k nahlédnutí do spisu. Pokud je poskytnutí dotace žalobci předmětem probíhajícího trestního řízení, může se žalobce domáhat právem nahlédnutí do spisu vedeného v trestním řízení jako zúčastněná osoba.

Žalobce se domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí z těchto důvodů :

1/ žalobce žádal o nahlédnutí do spisového materiálu jako příjemce dotace, nikoli o poskytnutí informace o probíhajícím trestním řízení. Dle žalobce je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, neboť obsahuje ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím, aniž by byly zřejmé důvody rozhodnutí. Dle žalobce mělo být vyhověno jeho žádosti o nahlédnutí nejen dle zákona o svobodném přístupu k informacím, ale i jako účastníkovi smluvního vztahu.

2/ žalobce požádal o nahlédnutí do spisu dříve, než byl spis předán policii, proto dle žalobce zde nebyla překážka bránící nahlédnutí do spisu.

3/ o žádosti nebylo rozhodnuto v zákonem stanovené lhůtě.

4/ výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rozporu se skutečným okamžikem podání žádosti o informaci.

5/ závěr správního orgánu o možnosti nahlédnout do spisu postupem dle trestního řádu je nepřezkoumatelný a nesprávný, neboť žalobce není zúčastněnou osobou dle § 42 tr.ř.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel

přítom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a to bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s tímto postupem souhlasili.

Městský soud v Praze posoudil věc následovně.

V dané věci si žalobce není dostatečně vědom toho, že předmětem žaloby dle s. ř. s. je prvotně rozhodnutí správního orgánu II. stupně, proto námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně sama o sobě nezakládá vadu rozhodnutí správního orgánu II. stupně nebo předcházejícího řízení. Přičemž soud považuje rozhodnutí žalovaného i ministra za dostatečně přezkoumatelné, kromě zákonných ustanovení obsahují také skutečnosti, na základě kterých byly aplikovány příslušná ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím. Zejména pokud žalobce napadá rozhodnutí pouze v části odmítnutí nahlédnout do spisu, rozhodnutí obsahují zřetelnou úvahu o aplikovatelnosti § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím a také o faktické nemožnosti nahlédnutí do spisu z důvodu jeho postoupení orgánu činném v trestním řízení. Žalobní námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí není důvodná.

Žalobce žalobou brojí pouze proti odepření práva nahlédnout do spisu. Oproti žalovanému má soud za to, že ustanovení § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech nelze vykládat natolik extenzivně, jak učinily správní orgány, neboť dle daného ust. se pouze na rozhodnutí (zde o poskytnutí dotace) nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Výluka s. ř. se tak vztahuje pouze na proces rozhodování ve věci samé, nikoli na procesní postup spočívající v nahlížení do spisu, zejména po vydání rozhodnutí o přidělení dotace. Úvaha žalovaného o aplikovatelnosti zákona o svobodném přístupu k informacím je proto nesprávná, proto je v dané věci také vyloučena aplikovatelnost ust. § 11 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu. Předmětný spis byl veden o dotaci přidělené žalobci, soudu proto není zřejmé, jaké skutečnosti, rozhodné pro trestní řízení a zároveň pro žalobce neznámé, měl spis obsahovat, aby nahlédnutím do spisu o přidělení dotace mohlo dojít k ohrožení účelu trestního řízení. Dle soudu měl žalovaný v dané věci aplikovat ust. § 38 odst. 5 s. ř., dle kterého odepřeli správní orgán osobě nahlížet do spisu, vydá o tom usnesení. Jakkoli žalovaný aplikovat nepřislušný právní předpis, soud má za to, že jím uvedený důvod odepření práva nahlédnout do spisu ob stojí i podle ust. § 38 s. ř., neboť faktická nemožnost předložit žadateli spis k nahlédnutí z důvodu postoupení spisu jinému orgánu je překážkou pro nahlížení do správního spisu. Žalovaný v souladu s § 38 odst. 5 s. ř. odepřel žalobci právo nahlédnout do předmětného spisu o poskytnutí dotace z důvodu existence předmětné faktické překážky. Vada rozhodnutí spočívající v nesprávné aplikaci zákona tak nezaložila nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť důvody v rozhodnutí uvedené vylučovaly možnost nahlédnout do spisu. Pro odepření práva nahlédnout do spisu nebyl rozhodný okamžik podání žádosti žalobce (zde dne 11.12.2009), nýbrž okamžik, kdy správní orgán o žádosti rozhodoval (21.12.2009). Vzhledem k okamžiku postoupení spisu orgánům trestního řízení soud postup žalovaného nepovažuje za svévolný.

Zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí dle § 71 s. ř. jsou pouze pořádkové povahy, rozhodnutí vydaná po lhůtě dle § 71 s. ř. tak nejsou stížena nezákonností jen pro marné uplynutí lhůty dle § 71 s. ř. Ve výroku rozhodnutí správní orgán I. stupně sice nesprávně označil žádost žalobce datem 7.11.2009 namísto 7.12.2009, avšak další specifikace žádosti žalobce ve výroku je v souladu se skutečným stavem, nehledě k tomu, že žalobce v rozkladu nijak nekonstatoval pochybnost o identitě předmětu napadeného rozhodnutí.

Předmětná písařská chyba je natolik zjevná, že nezaložila omezení práv žalobce, který svá práva prostřednictvím podaného rozkladu i správní žaloby plně realizoval.

Případná nesprávnost závěru ministra o tom, že žalobce byl oprávněn nahlédnout do spisu v rámci trestního řízení, nemá vliv na samotný důvod odeprání práva žalobce nahlédnout do spisu, který spočíval ve faktické překážce dané postoupením spisu, proto soud ani tento žalobní bod nepovažuje za důvodný.

Z výše uvedených důvodů je žaloba nedůvodná, proto soud žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalovaný byl sice ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly, proto soud o nákladech účastníků rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3.3.2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu